

Visie en Verlangen

Persoonlijke reflectie op 'motivatie & missie' door Joep Timmer

"Don't ask what the world needs. Ask yourself what makes you come alive and go do it. Because what the world needs is people who have come alive."

Harold Thurman

Reizen

Ik word blij van reizen. Als ik in het busje "op de bok" zat, maakte zich een gevoel van opwinding van mij meester. **Robin** weet dat als geen ander, wanneer, zodra het busje zich in beweging zette en 'dat lachje' kwam. Hoewel de wekelijkse Valon Tours-ritten naar Corneuil alweer achttien jaar geleden zijn, blijft het een van de meest stoutmoedige dingen die ik ooit deed.

Om allerlei redenen nu niet meer – "Tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren" – maar dat doet aan het Verlangen niets af.

Het is leuk om het samen te doen. Met een goede vriend die dat soort malle plannetjes óók leuk vindt en met een groep vakantie-gangers, die allemaal in opperbeste stemming zijn omdat ze immers met vakantie gaan. Eén

van mijn mooiste herinneringen is het moment waarop ik tegen het einde van een zinderende zomerdag *en route pour Corneuil* neerstreek op een terrasje met uitzicht op de treinen van de *grandes lignes* naar het zuiden, zojuist vertrokken van station Limoges-Bénédictins. Het leven is goed zo. Wat wil ik nog meer? Te eten en te drinken, een comfortabele bus die me overal naar toe brengt, een liefhebbende **Marlene** die me thuis onvoorwaardelijk support geeft en het vooruitzicht van een warm welkom op Corneuil.

Reizen is voor mij vaak een doel in zichzelf. Ik laat me graag leiden door de legendarische uitspraak van Ursula K. LeGuin: **“Het is goed om een doel te hebben om naar toe te gaan, maar uiteindelijk is het de reis die telt.”** Dat heb ik nogal eens letterlijk genomen...

Le Viaduc de Millau

Sinds de Corneuil-tijd is mijn favoriete route naar het Zuiden de A75 ('la Méridienne'). Al zou het trotse sluitstuk van deze autosnelweg zou pas enkele jaren later zou worden voltooid: het hoogste viaduct van Europa, 270 meter boven het water van de Tarn. De rivieren maken diepe dalen in het Massif Central. Bij de Lot kronkelt de snelweg door het dal omlaag en aan de andere kant weer omhoog. Bij de Tarn gaat-ie simpelweg rechtdoor (zie foto).

Human interest

En ik word blij van “samen”. Al sinds mijn pubertijd heb ik een grote interesse in hoe mensen met elkaar omgaan, in communicatie en relaties en in de grote vraag waarom zoveel mensen doen wat ze niet willen c.q. niet doen wat ze willen – en dus ook niet de relaties hebben die ze willen. Misschien zijn die vragen wel juist zo gaan resoneren doordat ik altijd ben doorgegaan voor een rustig, ietwat verlegen stil water, dat niet zo goed weet hoe contacten te leggen. En me aan de andere kant dus ook niet laat afleiden door het gebabbel met veel woorden en weinig inhoud. Steeds op zoek naar ***genuine connections***.

Die zoektocht werd mijn levensmissie.

Niet alleen voor mijzelf maar ook om samen te delen met mensen die óók gevoelig zijn voor het immateriële, het communicatieve, het spirituele. Mijn 'ondernemingen' lagen steeds op dat gebied, van De Samenloop (sinds 1985) tot Coquaimuda (1998), Spreuse (2003) en Extended Love (2016).

De Samenloop, Coquaimuda, Spreuse

Ruin 35 jaar geleden startte De Samenloop, een ontmoetings-gerichte wandelclub met thema's en workshops die verrassend overeenkomen met wat ik steeds bij Spreuse en Extended Love heb gedaan. Mijn hele zoek- en creatietocht gaat over gelegenheid scheppen om elkaar te ontmoeten.

Steeds in andere vormen, met andere mensen, andere invullingen en met andere samenwerkingspartners; het élan zit 'em ook in steeds iets nieuws willen creëren. Mijn grote droom is nog steeds een keer een bewustzijns-ontmoetings-vakantie te organiseren met een leerzame, inspirerende workshop 'Geweldloze communicatie' of 'Wheel of consent' aan het begin en aan het einde een paar feestelijke, ervaringsgerichte dagen met Tantra, intimiteit en levenslust. En daar tussenin gelegenheid voor deelnemers om zelf bewustzijns- en spirituele thema's uit allerlei invalshoeken te belichten en veel informele tijd om elkaar te ontmoeten, plezier te maken, een spel te doen, een wandeling in de natuur te maken, te kuieren over een plaatselijke markt en voor een goed gesprek met goede vrienden. In een ontspannen sfeer op zoek naar verdieping.

Op één of andere manier blijft deze droom steeds terugkeren. Ik heb eerder (meestal samen met **Marlene**) ontmoetings-gerichte zomerweken georganiseerd, die delen van deze thema's in zich hadden, op **La Farge** (Jumilhac-le-Grand, Dordogne) in 2003 en 2004, op **Le Bouvaou** (Pardailhan, Hérault) in 2008, in **Maison du Soleil** (Oeuf-en-Ternois, Pas de Calais) in 2011, in **Mas Jardin d'Eden** (what's in a name) in Malaucène (Vaucluse) in 2013 en 2014 en in Agde (Hérault) in 2017. De Zomerweek Frankrijk was voor mij altijd die jaren de kroon op Spreuse / Extended Love. De droom is geëvolueerd maar bestaat nog steeds.

Mijn focus ligt op mensen in verbinding brengen - niet in de laatste plaats mijzelf. Op een manier die ik leuk vind en in het vertrouwen dat anderen dat ook leuk vinden. Gekscherend heb ik wel eens tegen **Jeroen** gezegd dat het uiteindelijke doel is een "goed gesprek bij een goed glas wijn" te voeren, tijdens een mooie zomeravond met mooi weer tegen de achtergrond van een adembenemend landschap... Dat is ook stevast gerealiseerd, alleen was het vaak puzzelen met de juiste structuur. Delen is helen voor mij. Helen is dan: het leven meer compleet, meer 'heel' maken.

Sensual healing

Steeds heb ik gekozen voor thema's op het gebied van communicatie, man-vrouw-polariteit, sensualiteit en Tantra. Er is een groot tekort aan natuurlijke intimiteit, sensualiteit, aanraking en genegenheid doordat we deze in ons hoofd koppelen aan tal van verwachtingen en overtuigingen, bij voorbeeld door pogingen onszelf in de standaard-mal te persen die we voor intieme

relaties bedacht hebben. Of doordat we intimiteit in ons hoofd koppelen aan seksualiteit en die automatische koppeling lang niet altijd gewenst is. Misleidende beeldvorming in de media – van porno tot soapseries – versterken het idee dat intimiteit automatisch tot seks moet leiden. We krijgen daardoor een heel éénzijdig, verwrongen, onnatuurlijk beeld van intimiteit. We hebben nooit geleerd om te gaan met zoiets precairs als kwetsbaarheid. Sommigen vinden alles eng wat te maken heeft met aanraken, sensualiteit en seksualiteit. Anderen kunnen er geen genoeg van krijgen en hebben een huid-honger die niet te stillen lijkt. Het gevolg is helaas maar al te vaak dat we het óf uit de weg gaan óf er op een heel geforceerde manier mee omgaan. Uit angst voor ongewenste intimiteit (of uit angst ervan beschuldigd te worden) gaan we onze natuurlijke sensualiteit en sensitiviteit uit de weg. We gooien het kind met het badwater weg.

Terwijl intimiteit en sensualiteit nou juist zo'n helende werking kunnen hebben.

De website van de Osho Humaniversity formuleerde ooit kernachtig : "Instead of weekly visiting a therapist for many years, we **keep you connected to other people.**" Ik geloof daarin. Ik geloof dat mensen samenbrengen veel effectiever is dan therapie. Mensen in verbinding zijn tot grootse dingen in staat.

Polyamorie en vrije liefde

In 2008 maakte ik kennis met "polyamorie". Via de website van – toen nog – Ageeth Veenemans kwam ik achter dit concept, dat erop neerkomt dat mensen verscheidene liefdesrelaties naast elkaar kunnen hebben. Met als absolute voorwaarde dat het in alle openheid en transparantie gebeurt; stiekem vreemdgaan valt er dus níet onder. Het woord is bedacht door schrijfster Morning Glory Zell-Ravenheart, die erover publiceerde in Geen Egg Magazine in 1990.

Polyamorie gaat erover dat liefde en intimiteit niet per sé beperkt hoeven te zijn tot één vaste liefdesrelatie. Een visie die ik sinds eind jaren 70 – sinds het boek 'Open huwelijk' van George en Nena O'Neil uitkwam – onderschrijf, al was er toen nog geen woord voor. De polyamorie-community en de Facebook-groepen die daarmee verband hielden, brachten me in contact met heel veel open-minded people, die vragen durven stellen bij de gangbare vanzelfsprekendheden op het gebied van liefde, relaties en intimiteit. Ik ben de polyamorie-community daar dankbaar voor; ik heb er veel nieuwe contacten opgedaan, die een inspiratiebron voor me zijn geworden. Daarnaast zijn bestaande contacten verdiept, van wie **Hans** de belangrijkste is: sinds we samen in het bestuur van de 'Vereniging voor Vrije Liefde' zaten, zijn we dichter bij elkaar gekomen en ben ik zowel verbaasd als verrukt over de mate waarin onze visies overeenkomen.

*De liefde stoort zich niet aan de hokjes
waarin wij haar proberen te persen*

Ik geloof dat liefde in essentie vrij is.

Wij hebben in onze wereld een relatie-systeem opgebouwd dat niet altijd het meest effectieve is. Traditioneel zijn veel huwelijken om economische redenen tot stand gekomen. Tegenwoordig vinden we dat een huwelijk gebaseerd moet zijn op liefde. Maar het instituut is niet mee veranderd. Veel dingen die bij het huwelijk horen, zijn gericht op "voor elkaar zorgen", op veiligheid en zekerheid, op het bereiken van een relationele status quo. Wie met open vizier om zich heen kijkt, ziet – juist in een zichzelf emanciperende samenleving waarin een het voor elkaar zorgen minder noodzakelijk wordt – een veelheid aan alternatieve vormen ontstaan. Het homo-huwelijk is sinds een aantal jaren erkend en daarmee staan we volgens mij nog maar aan het begin van de relationele revolutie.

Het aantal biseksuele relaties, open relaties en polyamore relaties neemt snel toe en ook kiezen steeds meer mensen voor een bestaan als 'happy single', zonder vaste relatie maar met een veelheid aan contacten, al naar gelang die meer of minder voedend zijn en die in de tijd kunnen variëren. De groeiende belangstelling voor speelse wijzen om met seksualiteit om te gaan, zoals BDSM, swingen en erotische feesten, geeft aan dat steeds meer mensen méér willen met seksualiteit dan

alleen een manier om zich voort te planten. Seks wordt veelzijdiger en en meer gedifferentieerd. Mensen krijgen meer keuze-mogelijkheden. Ik geloof dat dat beslist ook een toename van liefde tot stand brengt. Wanneer we in onze samenleving ons meer bezig houden met liefde, seksualiteit en relaties, hebben we minder tijd en energie voor gewelddadige conflicten. De hippies hadden beslist een punt met hun **“Make love, not war”**.

En **Marlene**?

Met Marlene heb ik heel wat pittige gesprekken gevoerd over relaties en alles wat daarmee te maken heeft. Ze heeft me veel geleerd en ze is mijn ‘thuis’ (zonder haar is het huis waarin we wonen slechts een huis, met haar is het een thuis). Met een knipoog naar Marc Gafni, één van de grootste visionairs van onze tijd op het gebied van ‘verruimde’ liefde, is mijn relatie met Marlene ‘Level 3’. Voorbij een economische eenheid, voorbij een romantische relatie, ervaar ik mijn verbinding met Marlene als een drive voor onze persoonlijke en spirituele ontwikkeling. En zonder haar zou ik ‘Extended Love’ niet kunnen vervolmaken omdat ik nog te veel bezig zou zijn met mijn eigen onderste Maslov-lagen. We inspireren elkaar juist op het gebied van relatiebewustzijn en we kunnen dat ook uitdragen. Marlene heeft zich intussen ontpopt als een Tantra-lerares van formaat, die veel Tantrische en spirituele waarden die ik als essentieel ervaar, uitdraagt en onderwijst op een wijze waar ik met recht trots op kan zijn.

Nieuwe vormen

Welke activiteiten ik met Extended Love nog van droom...

Gewenste intimiteit

Een themadag ‘Gewenste intimiteit’ met leerzame introducties in Geweldloze communicatie van Marshall Rosenberg en het Wheel of Consent van Betty Martin, welke ik als veruit de belangrijkste tools beschouw om intimiteit van onbewust naar bewust en van ongewenst naar gewenst om te buigen, aangevuld met feestelijke Tantra-workshops, mogelijk van Jan den Boer en mogelijk van Marlene.

Emoties als leidraad

Een andere gast-docente die ik graag nog eens voor Extended Love zou willen uitnodigen is Vera Helleman. Haar verfrissende, soms ronduit revolutionaire visie op relaties en emoties kan naar mijn mening erg veel betekenen in de zelfontplooiing van de moderne mens.

Gewenste intimiteit / Summer of Extended Love

In het verlengde van de themadag een zomerweek met aan het begin een leerzame workshop over geweldloze communicatie en over het ‘Wheel of consent’ en aan het einde twee feestelijke Tantra-dagen waarin het geleerde kan woorden geoefend en geleefd. Bij voorkeur tegen het zinderende decor van de Zuid-Franse zon.

Doorkijk

Met een beetje geluk kunnen we beseffen dat wat tussen mensen in het klein gebeurt, een spiegel is van wat in de samenleving in het groot gebeurt. Ik schreef dat een keer op na een Pax-Christi-

Doorkijk naar het hoogste: de Mont Blanc gezien vanuit Grenoble

voettocht zo'n veertig jaar geleden en het is nog steeds actueel.

Tegenwoordig leert het gedachtegoed van Marshall B. Rosenberg ons dat geweldloze communicatie de kiem kan zijn voor een meer vreedzame samenleving. Het communicatiemodel 'Wheel of consent' van Betty Martin geeft ons hulpmiddelen om onze relaties en intimiteit om te buigen van onbewust naar gewenst.

Mensen met respect voor elkaar, die elkaar benaderen vanuit gevoelens en behoeften en de valkuilen van (voor)oordelen kunnen vermijden, zullen ook respect hebben voor de omgeving, voor samenleving, natuur en milieu.

In de woorden van Marianne Williamson: "We kunnen ons nauwelijks een voorstelling maken van een wereld waarin mensen elkaar voortdurend liefhebben. Er zou geen oorlog zijn want we zouden niet vechten met elkaar. Er zou geen honger zijn want we zouden elkaar voeden. Er zouden geen milieurampen plaatsvinden omdat we te veel van onszelf, onze kinderen en de aarde zouden houden om haar te vernietigen. Er zou geen enkel vooroordeel meer bestaan, niemand zou nog onderdrukt worden en er zou geen geweld meer zijn. Niemand zou nog lijden.

Er zou alleen nog vrede heersen. "

(uit: 'Return to love', Marianne Williamson)

I hope someday you'll join us...

*and the world
will live as one*

Wateringen, oorspronkelijke tekst: 30 juli 2009;
bewerking: 21 mei 2020

Joep Timmer